



... ik ben zo moe ...

In dankbare herinnering aan

JOHANNES HENDRIKUS REKERS

echtgenoot van Euphemia Maria Meijners.

Hij werd geboren op 8 mei 1911 te Nutter.

Na een langdurig ziekbed overleed hij, voorzien van het heilig sacrament der zieken, in alle rust op zondag 16 augustus te Denekamp. Op 20 augustus 1998 hebben we hem voor het laatst in ons midden gehad tijdens de viering van de heilige Eucharistie in de St. Nicolaaskerk te Denekamp, waarna we hem begraven hebben op ons parochieel kerkhof.

Een diepgelovig man met een opgeruimd karakter, zo zullen wij vader in onze herinnering houden. Hij was in alles een zeer tevreden en optimistisch mens, een man ook van weinig woorden, die nooit op de voorgrond trad. Op 14 mei 1952 trouwde hij met moeder, Femie Meijners. Meer dan 46 jaar hebben zij lief en leed met elkaar mogen delen. Hun huwelijk werd gezegend met vijf dochters en twee zoons. Vader leefde voor zijn vrouw en kinderen. Hij was geen strenge vader. Hij gaf ons veel ruimte en legde ons nooit iets op. "Als je het maar graag doet" was een gevleugelde uitspraak van hem. De laatste jaren heeft hij nog mogen genieten van zijn zeven kleinkinderen. Hij was een lieve opa. Na eerst 40 jaar op de boerderij in Nutter geleefd en gewerkt te hebben, kwam vader in dienst van

de gemeente Denekamp. Tot voor kort voor zijn pensionering heeft hij als elektricien bij de GEB gewerkt. Na zijn pensionering kreeg hij veel tijd voor zijn grote hobby's: de tuin, wandelen en fietsen. Samen met moeder heeft hij volop van zijn pensioen mogen genieten.

Het laatste jaar ging zijn gezondheid langzaam achteruit. Je hoorde hem echter nooit klagen. De laatste maanden van zijn leven zijn zwaar geweest. Hij werd de laatste dagen bedlegerig. Met heel veel liefde is hij al die tijd thuis door moeder en ons verzorgd. Op 87-jarige leeftijd is hij uiteindelijk in alle rust en met overgave gestorven. Daarmee is aan een gezegend leven een einde gekomen. In dankbaarheid mogen wij op al die jaren met vader terugkijken. In geloof heeft vader geleefd en in geloof is hij ook gestorven. Wij hebben het vaste vertrouwen dat God zich nu over hem ontfermd heeft en dat hij na een arbeid- en zorgzaam leven rust in vrede.

Jan, papa, opa,
bedankt voor alles wat je ons gegeven hebt.
We zullen je nooit vergeten.

Rust in vrede!

Wij danken u allen hartelijk voor uw medeleven en uw gebed na het overlijden van mijn lieve man, onze vader, schoonvader en opa.

Familie Rekers